ergo cōp̄hendūꝶ trib⁹ declarationib⁹ p̄me ptis: ſȝ iſtis duab⁹ declaratiōib⁹ iſti⁹ .§. ſtatuim⁹: nō cōp̄hendunꝶ: ⁊ h intēdit. ſi ḡ ꝑcipiant integrā vel pl⁹ q̄ȝ dimidiā in antiq̄s: ⁊ in nouālib⁹ p̄textu talis indulti tātūdē habebunt. Do. Johan. an. a ¶ Ubi. Priuilegiati ſup decimis excipiendis

rū p̄dioꝝ (Arch. exponit. l. de decimis ꝑtinētib⁹ ad eccleſias exemptas. Jo. an.) l ¶ Ceterū. Religioſi etiam exēpti d poſſeſſionib⁹ acq̄ſit' ⁊ acq̄rēdis parochialib⁹ ſoluere debēt decimas ſi p̄uilegiati nō ſūt. h. d. vſq; ad .§. Nec ꝓ eo. Do. m ¶ Iure. ſ. eo. ex pte. j.

eccl'iis parochialib⁹ gratiis aſſignare debēt portionē ꝓ debitis onerib⁹ ſupportādis. h. d. vſq; ad .§. ſane. Do.
b ¶ Cōgrue. q̄d dic vt. ſ. de p̄bē. d monachiſ. xxj. q. j. c. j. c ¶ Il laꝝ. decimaꝝ parochie ſue.
d ¶ Onera. le gatorū nūciorū ſe. apo. collectaꝝ ⁊ ſi. ad idē. ſ. e. lib. de p̄ben. c. j.
Ad. (Jo. mo. et Archi. alle. d ſupp. neg. p̄la. ſicut. d p̄ben. de monachis. ⁊ c. auaritie. Jo. an.)
e Sane. Decime per laicos ante lateran. cō cil'. in feudū recepte a religioſis p eos recognite in feudū nō poſſūt ipis religioſis cōcedi ſine dioceſanorū cōſenſu. h. d. vſq; ad .§. Dioceſani. Do. f ¶ Aſſenſu. laicus habebat decimas q̄s religioſis donare volebat: fingebat ſe p inſtr̄m ab illis habere i feudū vt ſic quaſi reſtitueret ipſas eiſdē ſine cōſenſu ep̄i. ſȝ talis fictio nō ꝓderit: vt hic vides.
g ¶ Lateran. d priuil'. cū ⁊ plātare. h ¶ Perpetuo. ſec⁹ ſi ad tp̄s: ⁊ concor. de his que fi. a p̄la.

cōp̄hendi nolum⁹ vel ꝯſtrin
a gi. ¶ Ubi aūt p hmōi ꝯceſſi
ones decimaꝝ parochiales
eccl'ias adeo grauari contin
git ꝙ earū rectores de ipſaꝝ
b redditib⁹ cōgrue ſuſtētari et
cōmode iura ep̄alia exhibere
nō poſſūt: ꝓuideaꝶ p locorū
ordinarios: ⁊ ordineꝶ taliter
c ꝙ eiſdē auctorib⁹ tm̄ de illa
rū reliquaꝶ ꝓuētib⁹ ꝙ exin
de cōpetentē ſuſtētationē ha
bere ⁊ ep̄alia iura ſoluere va
d leāt: aliaq; onera debita ſup
e portare. ¶ Sane q̄uis for
te a religioſis exempt' ⁊ aliis
fiāt infeudatiōes d decimis
detentis a laicis: ⁊ iidē laici
ꝙ illas ab ipis religioſis in
feudū teneāt recognoſcāt:
nō tn̄ lȝ religioſis eiſdē poſt
talem infeudationē vel reco
gnitionē ſic de facto p̄ſūptā
hmōi decimas de manib⁹ la
icorū ipoꝝ acq̄rere vel reci
pere abſq; dioceſanoꝝ ep̄orū
f aſſenſu. Illas aūt decimas
intelligim⁹ poſſe taliter a re
ligioſis de manib⁹ laicoꝝ re
g cipi vel acq̄ri: q̄ ante latera
h neñ. ꝯcil'. ipis laicis in feudū
i ꝑpetuo fuere ꝯceſſe. Dioce
ſani vero parochialiū eccl'ia
rū ad req̄ſitionē rectorū ea
rūdem de ipis religioſis ſup
decimis q̄s habēt vel eos ha
bere cōtinget: que q̄dem al's
ad ipas ſpectauerūt eccl'ias
k niſi de rebus exemptis agaꝶ
exhibeant iuſticie cōplemen
l tū. ¶ Ceteꝝ iidē religioſi tā
exempti q̄ȝ nō exempti de ter
ris ⁊ poſſeſſionibus acq̄ſitis

hacten⁹ et ammodo acq̄ren
dis decimas integre ſoluāt il
lis eccleſiis q̄b⁹ eedē poſſeſſi
ones ⁊ terre prius fuerāt de
m cimales: niſi ſup h ſpeciali iu
re vel priuilegio ſint muniti.
n ¶ Nec ꝓ eo ꝙ forte in aliq̄
bus parochiis oēs maiores
decimas ſeu ptē illaꝝ acq̄rūt
de manib⁹ laicorū: poſſūt ꝓ
eadē vel ſibi portiōe: ſi de no
uo poſtmodū fiāt noualia in
eiſdē petere vel ꝑcipe nouali
o um decimas eorūdē niſi alia
rōnabilis p quā h facere va
leant cā ſubſit. De regulari
bus ⁊ trāſeūtib⁹ ad religio
nē. Innocē. iiij. Si minor
xiiij. an. ingrediꝶ religionez
in. xv. anno. libere erit: niſi
in ipo. xv. anno ꝓfeſſionē fe
cerit: vel habitū ꝓfeſſorū re
ceperit vel expſſe ratā habu
erit ꝓfeſſionē prius a ſe fa
ctā. ſi aūt p totū. xv. an. por
tit habitum vbi non eſt di
ſtinctus: intelligiꝶ ꝓfeſſus.
niſi tanta ſit indiſtinctio ꝙ
viuentes cuȝ eis ſimili habi
tu induanꝶ. Si maior. xiiij.
an. ingrediꝶ: ſi portat habi
tū p annū quātūcunq; ſit in
diſtinct⁹ intelligiꝶ ꝓfeſſus.
In fine declarat q̄ ſint habi
t⁹ indiſtincti. Jo. an. ca. I
S q̄ monaſteriū an
te. xiiij. annū: vt mo
p nachus efficiaꝶ in
q greditur: ⁊ niſi eo cō
r pleto ꝓfeſſionē faciat i ſeq̄n
s ti vl' habitū religiōis ſuſcipi
at: q̄ dari ꝓfitētibus conſue
t uit: ſeu ꝓfeſſionez a ſe prius

n ¶ Nec pro eo. Ex donatione laicoꝝ habentes decimas antiq̄s nouales ſupuenientes i eodē loco ñ ꝑcipiūt. h d. Do. o ¶ Eorūdē. ſic eñ ipi laico nō accreſcebāt noualia. vt ſ. e. tua. j. ſic nec ipis religioſis q̄ a laic' ꝑceperūt: ad idē. ſ. e. cū cōtigat. Arg. ȝ. j. d iurepa. c. j. Sol. ibi res a laico donata mutat naturā i nulli⁹ p̄iudiciū: h fieret p̄iudiciū eccl'ie parochiali. ad h. ſ. .§. j. in fi.
IS qui. (Guil. in Spe. eo. ti. ꝟ. ⁊ ſcias. dicebat hāc decre. fuiſſe. Grego. ix. Sȝ fuit Inno. vt h apparet.) Ad.
Pria ps tractat d ipubere monaſteriuȝ ingreſſo. Scd̄a d pubere ibi: Qui ꝟo. Tertia declarat diſtinctionē habituū. ibi: Diſtinctio. Diuiſio
Pria diſtinguit an egrediaꝶ an̄ fi. decimiq̄nti an. an poſt ⁊ p̄mū ꝓmittit: ſȝ tres caſus excipit: ſcd̄m ꝓhibet. ibi: Oſ ſi ſint habit⁹ indiſtincti ſec⁹ ſi indiſtinctiſſimi. Secūda p̄ncipal' puberē ꝓfeſſū eē dicit. ſi p annū tulit habitū indiſtinctū etiā ſi ſit indiſtinctiſſim⁹ et

Ad. cū ap̄lica in fi. (⁊ ſi nō apparet an ante vel poſt ꝯciliū q̄d iuri' ibi dixi in glo. fi. Jo. mo. et Arch. h tenēt ꝙ in Hoſti. Jo. an). i ¶ Dioceſani. cōpellunt religioſos exemptos ſoluere decimas parochialibus eccl'iis ſi nō agat d reb⁹ exemptis. h. d. vſq; ad .§. Ceterum. Do.
k ¶ Exempt'. i. d ipis decimis: vel decimis exēpto

diuerſitat' rōnē reddit. ibi: Oīm Jo. ā. p ¶ Annū. cō ſūmatū. q2 nō ſufficit icepiſſe q̄d dic vt. ſ. e. ad noſtrā. (Hoſt. h pōit q̄ttuor caſus q̄b⁹ pubes. ⁊ q̄b⁹ q̄ttuor im pubes obligāꝶ religiōi. ⁊ p⁹ eū Jo.) q ¶ Ingrediꝶ. h tolle q̄d e. ȝ. libere pōt. r ¶ Seq̄nti. l. i. xv. ſic. xx. q. j. illō. s ¶ Vel. repete eo cōpleto ⁊c. t ¶ Pri⁹. ſ. an̄ An annus debeat eſſe cōſūmat.

xliij.an. a ¶Expſſe.⁊ ſic reprobatū ē qđ Jo.no.xx. q.j.illđ.⁊ Ber.ſ.e.ſignificatū.q̄ dicebāt q̄ ſi ꝓfeſſiōez fecerāt añ.xliij.an.tacite ibi morā trahēdo p⁹.xliij.an. videt eā ratā hr̄e.ar.đ deſpō.ipu.lr̄as.⁊.c.acceſſit Ho

Ad. ſti.aūt q̄ hāc vidit decre.(⁊ gloſauit vt pʒ ex ſuꝑioribꝰ. Jo.an.)in decre. ſignificatū tenebat qđ hic dr̄.

l ¶Aliud. vt quia dentur a certis perſonis vel i certis diebus vel formis.(vel ſm Hoſti.⁊ Joh.mo. non ponitur ſupra chorum:vel non habet vocem in capitulo:niſi ſit ꝓfeſſus.Sʒ iſta exempla non placent: quia non ſonant in diſtinctionem habitus:ſed actuum:⁊ de hoc vi. ſ.eo.vidua.Jo.an.) Ad.

a factā ratā expſſe habeat:libe b re pōt infra ipſuʒ ſequentem annuū ad ſeculum remeare. ¶Qđ ſi ꝑ totū ſequentē annū in monaſterio ꝑmanſerit: vbi ꝓfeſſoꝝ et nouitioꝝ ſunt habit⁹ indiſtincti: ꝓfeſſionez ꝑ hoc feciſſe.vel ſi quā prius c fecerat ratā habuiſſe videt: niſi tanta indiſtinctio ibi habitus habeat q̄ ꝓfeſſi ⁊ noui d tij ac etiam alij communē vitam cum eis ducentes: ſibi penit⁹ habitu induāt. ¶Qui e vero poſt quartūdecimuʒ annum habitum religionis aſſumpſerit:ſi per annū illū geſtauerit:extunc religionē aſſumptam p̄ſumitur veraciter eſſe ꝓfeſſus:vbi ꝓfeſſi a no f uitijs diſſimilitudine habit⁹ g h minime diſtinguuntur: etiaʒ ſi alij degentes cum eis ſimilibus veſtibus coutant:quoniam cum iam hoc ad diſcretionis annos peruenerit: q̄d i agnoſcit:ac ideo ſuſceptū diſcretionis tempore ordinem ● poſtq̄ʒ hunc anni probauerit ſpacio:intelligitur firmit approbaſſe.Secus autez in illo q̄ ante diſcretiōis annos habitum induit regularem:cuʒ k coꝝ que tunc agit plenū non habeat intellectū. ¶Diſtinctos quoq̄ʒ ſeu diſſimiles itelligimus eſſe habitus:ſiue nouitijs ſiue ꝓfeſſis diſſimiles veſtes dentur:ſiue benedicātur cum ꝓfitentib⁹ ꝯcedunt l ſiue etiaʒ aliq̄d aliud fiat per quod nouitiorum a profeſſorum habitu diſcernat. Alexander quartus fratrib⁹ predicatoribus et minoribus.

Predicatores ⁊ minores infra annū probationis quēq̄ʒ ad ſui ordinis profeſſionem recipere non poſſunt:qđ ſi fecerint recept⁹ alligat⁹ non eſt coꝝ ordini:⁊ ipi a receptione ꝓfeſſionis alioꝝ ſunt ſuſpēſi ⁊ puniendi pena que ꝓ grauioribus culpis eis cōſueuit infligi. Jo.an. ca. II

m n Non ſolum:⁊.ſ.licet celum animarum habentes eas lucrari domino ſollicite cupiatis: q̄r tamen decet o ⁊ expedit vt ꝯſcientie purita p ti nō deſit iudicium rōnis:ne vnde ſpūalis profectus que q rit ſalutis diſpendium ſubſequat. ¶Uobis de fratꝝ noſtroꝝ cōſilio in virtute obedi r entie et ſub pena excōmunicationis auctoritate preſentiuʒ s diſtricti⁹ inhibem⁹:ne ante an

b ¶Sequentē. ſcʒ.xv. etatꝭ ſue. c ¶Videt.ecce ſ q̄rtū caſū poſt xliij.annū: ſ bñ habet ratā ꝓfeſſionē factā añ illud:ſʒ non eo ipo ſed tūc demū cū lapſus fuerit annus.xv.et in ipo portauerit habitum diſtinctum. d ¶Cōem.vt ſeruitores capellani ⁊ ſeculares clerici:⁊ ſi habit⁹ ille religioſus ñ eſſet ſʒ forte ſecularium clericoꝝ id eēt ꝑ epm corrigēduʒ. de reſt.c.j.ſ.eo. ſicut tuus. Sed nūq̄d cōpellit talis ꝓfiteri:nō ꝓ eſſe: ſed cauſati ne:vt vel ꝓfiteat vel exeat: vt. ſ. de elec. cū cām.i fi.ad hoc. ſ.eo. vt clerici. e ¶Annum.ad idē.ſ.e.ex ꝑte. f ¶Diſſimilitudine.parenti i colore ſciſſura vel forma:ſecus quo ad hunc caſuʒ de alia latenti:de q̄ loquitur h finis: vt i Clemē.eo.ti. eos qui. et vide qđ ibi no.in glo.ij.⁊ glo.licet ergo. g ¶Diſtinguūtur.ſʒ nō ibi recipiēdo habitū q̄ dat ꝓfeſſis videt tacite ꝓfeſſus:vt.ſ.illud verū eſt qñ diſtinct⁹ eſt habitus: vbi ꝟo eſt nō diſtinctus ſecus:vt hic vides.⁊ ſic intelligas ſane qđ no.Ber.ſ.eo.ex ꝑte in vlti.glo.ad fi. et ꝓbatur idē.ſ.eo.ſtatuim⁹. h ¶Etiā.ſi ꝓpter h aduerſat illud q̄ ꝟo:qđ in ꝑn.§.poſitū eſt. i ¶Agnoſcit.i.agnoſcere debet.(vel p̄ſumit.ſ.de ſen.ex.cū illoꝝ in fi.Jo.an.) k ¶Plenū.maior ſeptēnio impubes intellectū habet ſʒ nō plenū vt h vides:minor aūt ſeptennio ignorat q̄d videat. C. de fal.mo.l.j.(.C.de iure deli.ſi infanti.ff.de alie. mu.iud.nam ⁊ ſi.de conſe.diſt. iiij.eos in fi.ſm Archidia. qui dicit q̄.§.vero reprobi. de peni.di.ij.vbi dicitur q̄ neq̄ʒ virtus neq̄ʒ vitiū in nobis locum obtinet vſq̄ʒ ad certum tempus quo grauat infirmitas:de tali tempore vel etate intellige que nō eſt capax.xv.q.j.firmiſſime in fi.et.c.ſe.Jo.an.)

Ad.

Ad.

¶Non ſolum. Diuiſio ¶Duo ꝑncipalit facit. Primo pōit ꝑmiſſum ſiue caſū ꝯſtitutionis. Scđo ibi:Uobis.pōit cōſtitutionē. In qua primo inhibet. Tertio ibi: Qꝫ ſi forte.ponit triplicem penaʒ. Premitte q̄ ingredienti religionem datur ann⁹ ad probanduʒ regulam. xvj.q. j. Gonſaldus. Sʒ huic anno poteſt ingrediens et recipiens renunciare ⁊ ſtatim profiteri.ſ.e. titu. ad apoſtolicam.Sʒ iſtud vltimū hic prohibetur in duabus religionibus. Do. Ergo excipit decre.iſta a regula quā habuiſti.ſ. e. ad apoſtolicam. (et hec ſupraſcriptio q̄lis.ſ.tit.ꝑxi.c. j. Sed alterius auctori. Iſta ꝟo decre.non fuerat inter Innocētianas ſicut nec precedēs. Sʒ extra u agabatur ⁊ qui gloſauerit Innocētianas.nō gloſauerunt iſtam partem: tamen eius poſuit et expoſuit Hoſtien.in decre.ſtatuimus.ſ.eo.titu. Joh.an.) Ad.

m ¶Et.ſ.deciſum hoc fuit:q̄r habebat.ſ.eo.ad apoſtolicam.⁊.c.ſtatuimus. n ¶Zelum.quaſi dilectionis feruorem:ad idem.ſ.eo.li.de re iudi.ad apoſtolice in princi. o ¶Expedit.de bap.maiores.ſ. eo.lib. de elec.cum expediat.⁊.c.cum non deceat. Jo.an. Zelus

p ¶Rationis. Ratio eniʒ que a diſcretione procedit non debet deeſſe:eſt enim omniū virtutum mater diſcretio.j.q.v.preſentium.ſ.de offi.cuſto.c.j.Jo.an. Diſcretio

q ¶Subſequatur.ad idem de deci. ꝯſuis. de here. cum ex iniuncto. r ¶Pena contrafaciens non erit propter hoc excommunicatus:vt.ſ.de iurepa.relatuʒ. quod dic vt nota.lxiij.diſt.ſalonitane.de ſimo.ſicut.ij. de ſagit.c.vno. s ¶Annum.interdum inuenitur de biennio:interduʒ de triennio:et de hoc dic vt nota.xvij q.j.gonſaldus. ſ.eo.ad apoſtolicam.j.

a Recipere. ꝑſumatis qđ eſt in fine. b Tráſe/ at. ſequebat̃ in antiqua ſicut de ſua voluntate ꝛc̄. qđ eſt infra: iſte igit̃. ꝟ. qui ſequit̃: vſq3 ibi: ſic̃ additus eſt per compilatores hui9 lib. ꝛ hoc ne aliqui crederent ꝙ tal̃ non poſſet redire ad ſeculũ q2 ſolũ dicebat̃ ad religio/ nem ꝛc̄.

res ꝛ minores: ꝛ videt̃ ꝙ ſic ꝑ hãc lr̃am. Sʒ ꝯrĩi pro/ nunciaui. (hodie ꝓrogata eſt ꝑ Clementem ad heremi/ tas ſancti Auguſtini: ꝛ ꝑ D. noſtrum papam Jo. ad carmelitas: ꝛ hoc conſtat. Jo. an.) vt dixi. ĩ. de reg. iu. q̃ a iure: ꝛ ibi. vide ꝛ decre. iſta facit ꝓ hac parte: Dico Ad.

c Quod tñ. ad declarationeʒ eius quod habet̃ ſ. e. cõſuluit. et. c. ſtatuimus.
d Indicijs. vt ſi beneficio re/ nunciauit. (ſiue preſtatiõe ꝙ nõ intendit ꝑ id di/ mittere ſeculum ne ob. ſ. de renũ. ex tranſmiſſa.) Ad. vel de bonis pro prijs verbo et re diſpoſuit. (ſicut dñs Aluarus hi/ ſpanus decreto/ rũ doctor: cum in greſſus fuit ordi nem minorũ de quo ſic refert Ar chi. et mihi con/ ſtat. Jo. an.) vel ſimilibus modis Ad.
e Recipere. ſcʒ ad ꝓfeſſioneʒ infra annũ ꝓba/ tionis.
f Veſtro or/ dini. no. quia pro feſſio tacite vl' ex preſſe facta infra annũ ꝓbationis non obligat ordi ni: tñ obligat re/ ligioni: vt. ſ.
g Suſpẽſos. dixit Hoſt. ꝙ ſu perior qui ñ pec/ cauit poteſt ipm abſoluere. arg. de ſen. ex. nup. (dicit Archi. ꝙ hoc vix credit cum hoc nõ ſit conceſſum: ꝛ ideo abſolutionẽ reſeruat illi qui liga/ uit. Jo. an.) Ad.
h Et inſup. no. ꝙ quis multiplici pe na punit̃: rõ q2 altera ꝑ ſe nõ ſufficiebat: vt no. ſ. de iu/ di. at ſi clerici in fi.
i Conſueuit. ipã ꝯſuetudine in ſpecta: vel ordinationib9 que ſunt ſcḿ regulam.

nũ ꝓbationis elapſum qui ẽ maxime in ſubſidiũ fragilita tis humane regulariter inſti tutus: queq3 ad profeſſioneʒ veſtri ordinis ſeu renunciati/ a onem ſeculo faciendaʒ recipe nec conſtitutũ infra hmõi an num aliquatenus impedire: quo minus infra ipm ad aliã b religionem quã maluerit trã ſeat vel niſi maior quattuor/ decim annis exiſtens profeſ/ ſus ſit tacite vel expreſſe: aut euidenter conſtet illam vitaʒ voluiſſe mutare qđ tamẽ non c ꝑſumitur: niſi clara ꝓbatiõe d vel competẽtib9 indicijs oſtẽ datur: omnino ad ſeculuʒ re deat: ſicut de ſua volũtate ꝓ ceſſerit: preſumatis. Qđ ſi forte contra hanc noſtram e prohibitionem queq3 recipe/ re preſumpſeritis decernim9 eum qui taliter receptus fue/ f rit nullatenus veſtro eſſe or/ dini alligatum: voſq3 a rece/ ptione quorũlibet ad ꝓfeſſio nem eiuſdẽ ordinis fore ipſo g h facto ſuſpenſos ꝛ inſuꝑ pene ſubijciendos: que fratribus ipſius ordinis ꝓ culpis infli/ i gi grauiorib9 ꝯſueuit. Boni

facius. viij. **Decretalis non ſolũ extendit̃ ad omnes men dicantes: in alijs ꝟo ꝓfeſſio expꝛſſa religioni cui fit tacita aut generaliter obligat infra annũ. h. d. ſcḿ Jen. ca. III**

Onſtitutionem inno/ centianã que prohibet conuerſoꝝ ꝓfeſſionem recipi ante annũ probationis elap/ ſum: pie memorie Alexan. pa pa. iiij. pꝛedeceſſor noſter ad fratrum predicatorũ et mino k rum ordines dũtaxat decla/ rauit extendi. Unde nos pa/ l ris ſimilitudine rationis idu cti: declarationem eandeʒ ad aliorum mendicantium ordi/ m nes ꝓrogamus. In alijs n aũt religionibus profeſſio ex o preſſe vel tacite fieri põt licite infra annũ. Sʒ expꝛſſe emiſſa p etiã ſeculari habitu nõ muta to illi religioni p̃ciſe obligat quã ꝓfitẽs ẽ ꝓfeſſus: tacite q ꝟo facta infra ꝓbationis an r nũ ꝑ ſuſceptionẽ habit9 q̃ ꝓ/ fitẽtib9 tñ dat̃: nõ illi ſpecia/ liter cuius habitus eſt ſuſce/ ptus: ſed generaliter religio/ s ni alicui recipientem obligat t v ſi etatis apte ſit: ſi ſciens et

enim ꝙ hoc Boni fa. nõ dixit. decla ram9. ſʒ dixit ꝓ/ rogam9: vnde lʒ eadem ratio eſſet in alijs mendicã tibus que in pre dicatorib9 et mi/ noribus: tamen cõſtitutio illa nõ extenderet̃ ad il/ los niſi h̃ ꝑ Bo/ nifa. ꝓrogata fu iſſet: vnde Alex. ꝺclarauit: ſʒ Bo nifaci. ꝓrogauit vt vides: regule ergo ꝛ antiquo iuri ſtanduʒ eſt: niſi inquantũ re/ perimus receſſuʒ vt in predicta re/ gula dixi. (fa. ĩ. ꝺ peni. romana. de here ſtatutum. ij in fine. j. reſpõſo. Et facit queſtio canonici mutiñ. in fi. argumento rũ. ꝛ in prin. ſolu tiõis quã vi. in ſe cunda odia. ĩ. de reg. iu. Jo. an.) Ad.
n Religioni bus. ſcʒ non mẽ/ dicantiũ.
o Licite. in mendicantibus etiam poteſt fieri ſed non licite: vt ſ. c. ꝓximo dixi. idẽ Archi.
p Mutato. ad idem. ſ. eo. ſicut nobis. habitus enim non facit mo/ nachum: ſed profeſſio regule. ſ. eo. titu. porrectum.
q Infra probationis. ergo de illa tacita que fit per lapſum anni non loquitur hic de qua. ſ. eo. c. j. §. qui vero. ꝛ. ſ. eo. ex parte. in illa ergo non licebit infra tri/ duum penitere: vt in iſta: quia non reperitur de illa hic ſtatutum.
r Habitus. hoc vbi non diſtincti ſunt habitus profeſſoruʒ a nouitijs: vt. ſ. e. c. j. dixi. (hoc ſo/ nat ꝙ ſi habitus eſt communis et indifferens tunc req̃ ritur perſeuerantia animi tridui tm̃: vt. ſ. ei. proxi. poſt prin. Jo. an.) Ad.
s Obligat. quo ad hanc obligati/ onem ex tacita non dicam differentiam inter mendicã/ tes et non mendicantes: vt. ſ. e. c. proxi ſed ſic in expreſ ſa: quia illa obligat illi religioni in non mendicantib9: in mendicantibus ſolum religioni in genere: vt ibi ꝛ h̃.
t Etatis. maior. xiiij. in mare. xij. in femina. Etas apta
v Sciens. ſecus ſi nõ intelligens: vt ſi furore labo/ rat. ſ. e. ſicut tenor. (niſi poſtea ratificet: et hic ponit Archidia. obiectioneʒ de ſimulãte quã poſt Inno. ſcri/ Ad.

Diuiſio Onſtitutionem. Pars prima de mendicanti/ bus. Scđa de nõ mendicantib9 ibi: In alijs. Jte/ rũ ꝑmo fac̃ duo. Prio ponit declarationẽ. Sc̃đo pro/ gationẽ ibi: Unde. Scđa etiã fac̃ duo. primo ponit re/ gulã quã diſtinguẽdo duo mẽbra declarat. primũ ibi: Sʒ expꝛſſe. ſcđm ibi: Tacite. Jo. an. ꝑmitte qđ habes ĩ c. ꝑcedenti. Domi.
k Declarauit. eius declarationẽ hodie nõ habem9. Jo. mo. et Archi.
l Inducti. ſ. de tranſla. inẽ corpalia. de reſcrip. inter ceteras. C. ad. l. fal. l. vl.
m Prorogam9. prima facie iſta decre. vi/ det̃ facere ad queſtionẽ qua querit̃ an conſtitutio ſuꝑ cathedrã extrauagãs Bonifacij q̃ habet̃ in Cle. de ſe/ pul. dudũ. extendat̃ ad alios mendicãtes ꝙ̃ predicato

pſi.ſ.c.ij.ſup.ᵹ.videlicet ꝙ hic decido. Jo.an.)
a ¶ Voluntarius.ſecus ſi inuitus.xx.q.iij.preſēs.ſ.
eo.cum virū. b ¶ Triduo.terminata ſunt varie no.
ſ.e.ti.ad noſtrā.quidā dicebant ꝙ iſtud diſpenſatiue.
Ad. (Hugo plus dicebat ꝙ non habebat illam pro decre/
tali.hoc no.xx/
vij.diſt.ꝙ inter/
rogaſti.et Jo.po
nit eius dictum.
xx.q.iij.c.ij. Jo.
an.)loquebatur:
alij ꝙ illud ſpe/
ciale ꝓpter elec/
tione:alij ꝙ qn/
ꝙ ibi concurre/
bāt ꝓpē que pe/
nitentia tridui locū habuit.Primū ꝙ ſine deliberatio
ne intrauit.ſcdm ꝙ illectus. tertiū quia ſine ꝓbatione
ſuſcepit habitum ꝓfeſſoꝝ.quartū quia prope pueritiā.
Ad. quintū quia infra triduū penituit.(non perſeuerando
in habitu:alias ſecus vt hic in fine.) ⁊ hoc tenet ibi
Gof.⁊ recitat Hoſti.Vides ꝙ hodie ius eſſe cōmune
declarat.ſ.ꝙ per ꝓfeſſionem tacitam factam per rece/
ptionem habitus ꝓfeſſorum infra annū ꝓbationis qs
nō obligat niſi triduo perſeueret:ſimilis dilatio tempo
ris.C.de erro.aduo.l.vi.

a/b voluntarius ac triduo perſe/
ueret. I dē Pariſieñ. capi/
tulo. Beneficiuz ingredientis
religionem infra annū ꝓba/
tionis except' caſibus hic ex
preſſis nō eſt alteri conferen
dum: interim tñ debebit per
aliū beneficio deſeruiri.h.d.
ſm Jo.de fantu. ca.IIII
Beneficiū illi⁹ q̄ religio
nē igredit nō ē infra ꝓ
c/d batiōis annū alicui ꝯferēdū:

Diuiſio Beneficium. ¶ Poteſt diuidi in tres ꝑtes. Pri/
mo ponit regulā.Scdo ibi: Niſi quattuor caſus
exceptos.Tertio ibi:Sz interim.ꝓuiſionē.Emanauit
ad declarationē decre.ſ.de renun.ex tranſmiſſa.et coꝝ
que not.Berñ.⁊ moderni.ſ.e.ſtatuimus.et Jo.xxvij.
q.ij.deſponſata.et.xvij.q.j.gonſaldus.Et ponit hec de
Ad. cre.regulā et quattuor caſus exceptos.(Et dirigit ca/
pitulo Pariſieñ.quia ibi fuit caſus de facto in canoni
co ingreſſo ordinem predicatoꝝ cuius prebenda fuerat
.ī.annū collata ⁊ fertur ꝙ ꝑus epiſcopus ꝑ ꝓcuratorē
vocato notario illum requiſiuerat ꝙ expreſſe ꝓfiteret
vel renunciaret vel exiret:quia rñdit.in hoc ordine ꝓfi
teri nō licet ſcȝ infra annū.ſ.c.ij.renunciare nō placet
exire non decet.Et iſta dictio beneficium ſumit hic lar
ge vt cōprehēdat etiā maiora.fa.ſ.de ver.ſig.c.pe.⁊ de
hoc.ī.de reg.iur.c.ſi.Jo.an.) c ¶ Probatiōis annū.
per hanc litterā credo ꝙ ſi minor.xiiij.an. ingrediatur
religionem ꝙ ante finem.xv.an.beneficium ſuū nō po
terit.(idem hic Archi.)cōferri.quia.xv.an.eſt ann⁹ ꝓ
bationis in illo.ſ.e.c.j.quod verū eſt niſi poſt annum
xiiij.aliquod de his que ſequuntur interueniat:benefi/
cio autem nil deperit:cum de prouentibus illi deſeruia
tur:vt dicitur in fine. d ¶ Conferendum.contra vt
in pre.decre.ſ.de renū.ex tranſmiſſa.vbi tenuit colla/
tio facta infra annum probationis: ſed dic ſm Ho/
ſtien.ꝙ ibi cū recuꝑauerat bona ſua:renūciauerat bñ/
ficio ſuo exꝑſſe in ingreſſu vel ante ingreſſū:qđ ſatꝫ vi
det:alias quare decre.illa poneret ſub titulo de renun.
Vel dic ꝙ illa intelligit ſm primuȝ caſum infert⁹ exce
ptum.ſm alios non poteſt intelligi:quia papa nō mā/
daſſet poſtea illū de nouo recipi:ſed igit beneficiū ta/
le nō eſt cōferendū:ergo tp̄s nō currit ei ad quē ſpectat
cōferre.de conceſ.p̄ben.q2 diuerſitatē.de elec.c.vlti.⁊
merito:cū adhuc nō vacet effectualiter non currit tp̄s
cum nō niſi a vacatione currat.ſ.de elec.ne ꝓ defectu.
Quid de eo q̄ habet iuſ ad bñficiuȝ vel ad rem de conceſ.p̄ben.c.ij.Sed quid dices ſi nō habebat ius
in re:ſed ad rem:nunquid perit infra probationis an/
nū ius illud:Credo eadē ratione ꝙ nō.⁊ in decre.de cō
ceſ.p̄ben.c.vi.illud fuit ꝓpter reuocatoriā ⁊ eius ᵹba.
ad idē de p̄bē.c.antepe.Sz nunquid ꝯſtituto in ꝓba/
tione poterit cōferri beneficiū:Puto ꝙ nō.quia dubi⁹

eſt ſtatus ⁊ iam fingit ibi religioſus quo ad priuilegi
um immunitatis.ī.de ſen.ex.religioſo.ij.reſpōſo.⁊ ſta/
tu dubius non ꝓmouet ad militiaȝ.ff.de re.mili.q̄ ſta/
tus.ff.de libe.cau.q̄ deliberare. ⁊ iam ꝑ hoc induceret
ad religionē dimittendā quod eſſe nō debet.ſ.de elec.
quorundā.xij.q.
ij.boue rei. nam
plantare religio
nē et plantatā fo
uere debemus.ſ
de priuil. cum et
plantare. et hoc
intelligo de bene
ficio quod per re
gulares poſſide/
ri non poſſit: ad
epiſcopatū autē in ſeculari ⁊ regulari eccl'ia talis eligi
pōt.ſ.e.li.de elec.nullus. Sz nunquid canonic⁹ eccl'ie Nota
cathedralis qui eſt in ꝓbatiōe habitus ⁊ regule in ali/
quo monaſterio vocari debet ad electionē epī: que tūc
imminet facienda:⁊ dicam⁹ monaſteriū eſſe in loco vi/
cino.de quo alias vocari deberet ⁊ ꝙ non apparet illū
vitā voluiſſe mutare.⁊ videt ꝙ ſic ꝑ iſtā decre. retinet
eñ beneficiū ſuū:ergo ⁊ iura ex eo ꝓuenientia:nec eñ
ex eo ꝙ ad bonū aſpirat:⁊ vitā religioſam ꝓbat:debet
ei⁹ cōditio fieri deterior.xvj.q.j.ſunt nōnulli.Item vi
deo ꝙ ꝯtrahit matrimoniū carnale ſꝫ ⁊ ſpirituale con/
trahere poterit:lȝ eñ de vno ad reliquū arguere.xxj.q
ij.ſicut.ſ.de trāſla.ꝑ totū.Itē eligere p̄latū eccl'ie etiā
epm cadit in religioſum etiā ꝓfeſſum.ſ.de elec. cuma/
na.immo ⁊ religioſi ad talia ſunt vocādi. lxiij.diſ. ob/
euntib⁹.Itē video ꝙ in ſtatulibero inſpicimus ſtatuȝ
p̄ſtinū.ff.de ſta.libe.l.ſtatuliberum.⁊.l.ſtatuliberi a ce
teris.ſic et in nouitio priſtinū ⁊ nō ſtatū regularē:qui
forte erit ⁊ forte non erit:ꝯſiderare debemus: ⁊ maxie
cū p̄cedēs ſtat⁹ cert⁹ ſit ⁊ ſequēs incert⁹:ad hoc de pe.
diſt.vij.c.vi. Itē iacēs hereditas obtinet vicē defūcti
q̄ cert⁹ fuit:nō heredis q̄ eſt incertus:q2 licet certus ſit
inſtitut⁹ forte repudiabit.inſti.de here.inſt.§.ſeru⁹ ali
enus.Itē appellatione denunciatione ⁊ lite pendente
nil dȝ innouari in p̄iudiciū appellātis denūciātis vel
litigātis.ij.q.vj.appellatione. ff.nil inno.i rubro et ni
gro.ſ.de no.ope.nū.ꝑ to.ſ.vt li.pen.c.j.⁊.ij. ſic et tpe
ꝓbatiōis in p̄iudiciū nouitij eo abſente nō fiet electio.
Item dato ꝙ nollet vel nō poſſet venire:ꝓcuratorē cō
ſtituere poterit ꝑ conſiliū.q2 ꝓpter.de elec.pro hac ꝑ/
te facit.ff.de bo.poſ.ex teſta.mili.l.vna in fi.⁊.ff.de le.
iij.l.queſitū.j.rñ.⁊.ff.de fun.inſtru.⁊ inſtru.le.l.ſeie.§.
pamphile.⁊.l.predia.In ꝯtrariū videt ꝙ in ſolitudi/
ne et ſilentio debet fieri ꝓbatio.ad id.xvj.q.j.c.j.et.ij.đ
ſtr.mo.cum ad monaſteriū.et ex exitu clauſtri timetur
periculum de peni.diſt. v.c.j. ad fi.et qui ſimilem cum
alijs vitā ſuſcipiūt ⁊c. de ſta.mo.recolētes.et talis qs
eſſe putatur:qualem habitum oſtendit.ī.de ſen.excom.
ſi iudex laicus.et diſſimiliter viuere debet nouitius ne
videatur ſeculum mutare non fugere.liij.diſt.lege.⁊ ꝓ
pter ſimilitudinem computatur quis in coꝝ numero:i
quoꝝ numero in veritate non eſt.ſ.de biga.nup.Iteȝ
talis quo ad immunitatem religioſus cenſetur.de ſen/
ten.excom.religioſo.ij.reſponſo.et bene facit littera ip/
ſius decre.que dicit talē nō eſſe religioſum cuȝ effectu:
quaſi dicat eum religioſum:ſed reuocabiliter:ad inſtar
eius quod dicitur đ tacite profeſſo qui penitet infra tri
duum.ſ.e.conſtitutionem.et.c.ad noſtram. vnde iura
ſ.e.ſuper eo.conſulti.poſtulaſti.ſtatuimus.et.ſ.e. lib.
et titu.c.j.et.ij.dicunt talem redire vel remeare ad ſe/
culum:patet igit ꝙ ſeculum exiuerat alias redire non

poſſet: ⁊ eſt ſi. de ↄſe. di. l. iij. q̄ in maternis. ⁊ ĩ. de here.
acculatus. debet ergo iſte nouitius aut in totū dimit/
tere: aut iā totū amplecti: ſicut pupillus: aut oīa nomi
na tutoris debet rata habere: aut omnia reſpuere. ff. ꝺ
admini. tuto. cum queritur. ad idem de conſecra. diſt.
ij. cōperim⁹. Itē
dato ꝙ in alijs
cōtractib⁹ capitu
li abſentes non
debeant vocari
fm ea que no. x.
q. ij. hoc ius. et
dixi. ſ. de teſti. p̄
ſentium. tamē nō
poteſt negari qn
debeat vocari ad
receptiones ca/
nonicorum: ⁊ ad
ceſſationes diui/
norum faciēdas
ſ. eo. lib. de pre/
ben. cum in eccle
ſijs. et de offi. or/
di. q̄uis. Si igi/
tur ad electionez
prelati et ad pre

a ¶ Niſi ad id accedat aſſen/
b ſus: aut cōſtet ꝙ vitam volu/
c erit abſolute mutare: vel pro/
feſſionem expreſſam fecerit:
d ſeu ſcienter habitum recepit
e
f ꝓfeſſorum. ¶ Sed interim
g eidem beneficio per alium de
h ſeruire debebit aſſignata ſibi
congrua de ipſius prouenti/
i bus portione. Idem.

Secundam votum ſolenne
religionis derogati priori ſim
plici. hoc dicit Jo. de ſan.
capitulum. V

dicta vocabitur: ⁊ ſic ſepe diſcurret quomodo mona/
ſterium probabit mores eius: forte tunc inhoneſte vi/
uet cū exibit clauſtrum. ⁊ ſic infringet̄ decre. ad nr̄am
ſ. e. ti. Itē iſte incertus de ſtatu ſuo certam legē dicere
non poteſt. ff. de teſta. l. qui in dūt. ⁊. l. ſe. ⁊ idem in eo
q̄ ignorat an ſit captiuus: an a latrūculis captus. ff. ꝺ
leg. iij. l. j. ſ. rū. ergo nec electionem facere: que debet eē
certa. ſ. e. li. de elec. c. ij. ⁊ bene facit pro hac parte q̄ cle.
vel vo. conſuluit. vbi dicitur ꝙ habitus ſine profeſſio/
impedit ne contrahatur: ad idem. ſ. de offi. dele. iudex
eo. lib. vbi per ſolam propoſitionem recuſationis etiam
ante cauſam finitam impeditur delegatus pape facere
quod alias ſibi de iure competit ſcʒ delegare niſi volē
te recuſatore: ſic dicam ꝙ ante profeſſionem per ſolam
probationem impediatur talis eligere: niſi de gratia ꝑ
capitulum vocaretur: ad idem bene facit. ſ. eo. lib. de
temp. ordi. cum nullus in fine. et ĩ. de priuil. c. j. in fi.
vbi qui reuocabiliter manet in loco naturam loci ſorti/
tur. ad idem optime. ſ. e. lib. de procura. c. ij. duobus
modis. Primo quia ibi ingreſſus religionis intelligo
etiam cauſa probationis: vt ibi dixi. ⁊ abſentia in loco
remoto equiparantur: ſʒ ſi in remoto loco iſte eſſet ab/
ſens non deberet vocari: ergo nec ingreſſus religionē.
Item ibi procurator qui erat dominus li. per conteſt.
per ingreſſum religionis amittit vſum litis. ſic dicam
canonicum per ingreſſum amittere vſum vocis quā in
capitulo habebat: amittere dico quo ad actum nō quo
ad habitum: ad idem. C. de cura. furi. cum alijs: ⁊ hoc
verum credo: puto enim locum eſſe ille clauſule conci/
lij. quia propter. volunt ⁊ poſſunt ⁊c. quaſi iſte ſic
in probatione manendo interim videatur nolle. Nec
ob. hec decre. non eīm ſimpliciter ex iure beneficij proce
dit ius eligendi: quod probatur. ĩ. de elec. cum in cun/
ctis. et. c. cum vintonieñ. et. ſ. e. ti. eo. li. ex eo. ꝙ cum ſi.
Ad. (Clemen. vt hi qui. de eta. ⁊ qua. ⁊ Jo. an.) Sec⁹ cre/
derem in patrono vel in eo ad quē non iure collegij: ſʒ
Ad. iure ſingulari ſpectaret electio. (⁊ in his ꝓcedat dictū
Archi. fortius eīm eſt ius quod ſpectat ad aliquā iure
ſinglari q̄ꝫ ꝙ ſpectat iure collegij: ⁊ facili⁹ euellit̄ ſcdʒ
q̄ꝫ p̄mū: vt patet ꝑ no. de ↄſti. cū oēs in. j. glo. hinc eſt
etiā ꝙ ius collegij nō trāſit in monaſteriū per ꝓfeſſio/

nē ſed ius p̄nati bene tranſit. xlx. q. iij. ſi qua. Jo. an.)
a ¶ Aſſenſus. tūc eīm bñficio renunciat: ⁊ iō licite al/
teri cōfert̄: ⁊ ſic intelligat̄ decr. ſ. de renū. ex trāſmiſſa.
b ¶ Aut conſtet. ſcōs caſus: ⁊ dic cōſtet clara proba/
tione: vel cōpetentibus indicijs. ſ. e. nō ſolum.

k Qui poſt votum a ſe de
certa religione intran/
da emiſſum religionem aliaʒ
l etiam laxiorem ingreditur et
ꝓfitetur in ipſa: poteſt voto
non obſtante priori. cui tan/
q̄ꝫ ſimplici per ſecundum ſo/
lenne noſcitur derogatum:
remanere licite in eadem.
Pro voto tamen non com/
m pleto erit eidem penitētia im/
ponenda. Idem. Uacan
te monacho cōuentus nouū
recipit monachuʒ ſi cōmuni/

c ¶ Uel ꝓfeſſi
onem. tertius ca
ſus intelligo ali/
cui de approba/
tis religionibus
vt ĩ. tit. proxi. ca.
vno.
d ¶ Seu. quar
tus caſus.
e ¶ Scienter.
ſ. eo. ſicut tenor.
⁊. ſ. c. pxi.
f ¶ Profeſſor.
vbi diſtinctus ē:
vt dixi. ſ. e. c. j.
g ¶ Sed inte/
rim. prouidit ꝑ/
ſonis: modo pro
uidet eccleſijs. ad
idem. ſ. de elec.
cum nobis olim.
et. c. cū ex eo. e. li. et prouiſio excommunicationi man/
dabitur per epiſcopum: vt in predicta decre. cuʒ ex eo.
§. porro. ſed ſponſe non ſic eſt per vicarium prouiden
dum: et ideo ibi tempus artatur. de cōuer. coniuga. ex
publico: ꝓpter quod dicebant quidam idem in clerico
beneficiato: et male. ¶ Debebit. in officijs diuinis:
etiam in cura ſi curatum eſſet beneficium. i ¶ Por/
tione. Et reliqua portio conſeruabitur: ipſi eidez. Jo. Nota
an. vel in vtilitatem eccleſie expendetur. ſ. de ele. quia
ſepe. de offi. ordi. preſenti § porro. (Archi. qui tenet Ad.
cum Lan. ⁊ Bar. brix. rūdet ad hec duo capitula ꝙ lo
quūtur in eccleſijs vacātibus. iſtud aūt non vacat vt h̄
patet. Jo. an.) nec credo ꝙ dari debeat ipſi qui eſt in
ꝓbatione. iam eīm non bene ꝓbaret ſi tales reddit⁹ in/
terim haberet Bar. brix. contradic[illegible]s ꝙ Lan. ſic tene/
bat. ſ. ꝙ ille interim debeat habere fructus: q2 adhuc
nō eſt monachus ⁊ pōt reuerti: hoc dicit in q̄ſtione: q̄/
dam cleric⁹ circa fi. q̄ſtionū ſuaꝝ. (eſt venerialis. lxix. Ad.
Jo. an.) fatet̄ tñ ibi ꝙ ↄſuetudo ſe habet in ↄtrarium.
Qui. ¶ Alterius etiam ſimplex votum de certa Sūmaria
religione intranda tollitur per ſequens ſolenne
alterius religiōis et laxioris. hoc dicit. Et ponit dictū
cuius rationem interſerit ibi: Cui tanq̄ꝫ. ⁊ ſubdit de pe
na ibi: Pro voto. Premitte ꝙ eſt dare votum ſolenne
et votum ſimplex de quibus. ĩ. ti. pxi. c. j. Emanauit
ad declarationem eius qđ no. Berñ. ſ. eo. porrectū. (⁊ Ad.
fm Arch. coꝝ q̄ no. xxvij. q. j. in ſum. ⁊. c. j. Jo. an.)
k ¶ Intranda. nota verbū quia aliud eſt religionem
profiteri: aliud vouere de intrādo vel profitendo. In
primo caſu nō loquit̄ hec decre: quia talis etiam ſecula
ri habitu nō mutato iam monachus illius religionis
dr. ſ. e. ſicut nobis. ⁊. c. cōſtitutionē. q2 habit⁹ ⁊c. ſ. e.
porrectū. in ſcđo caſu loqt̄ decre. l ¶ Laxiorē. quia
de ſtrictiori non dubitat̄: q2 etiā ſi eſſet ꝓfeſſus poſſet
ad ſtrictiorē tranſire. (⁊ ſic nō eſſet loc⁹ imponēde pnīe Ad.
de qua finis loquit̄ fm Archi. q̄ alle. ꝙ votū vl̄ ꝓpoſi
tum nō infringit q̄ cōmutat in meli⁹. ſ. de iureiur. pue
nit. ſ. de vo. ſcꝑture. ſ. de regula. lʒ. Jo. an.). ſ. e. lʒ. ſʒ
de pari ⁊ laxiori dubitabat̄: ⁊ plus de laxiori: ⁊ ideo
dicit etiam laxiorem. m ¶ Penitentia. tanta durior
q̄ꝫto manifeſtius fuit notum. ĩ. titu. pxi. c. vno in fine.

ter ad abbatem et eos ſpe/
ctat: ſi ad ab. ſecꝰ. h. d. Bo.
SI ad ſolū ab ca. VI
a batē pertineat creatio
monachorū: eo defuncto ne
quit nouꝰ monachus a con/
b uētu creari. alias poterit ſi
corū creatio ſpectet inſimul
c ad vtrūqꝫ De voto ꝛ voti re
demptione. Bonifaciꝰ. viij.
bitereñ. epo. Uotum ſolenni
zatū per ſuſceptionē ſacri or
dinis vel ꝑ ꝓfeſſionē factam
alicui de religionibus ꝑ ſe.
apo. approbatis dirimit ma
trimoniū poſt contractū. ali
as ſolum impedit ꝛ nō diri/
mit. hoc dicit. ſm Zen. ca. I
Quod votū debe/
at dici ſolēne: ac
ad dirimēdū ma/
trimoniuꝫ efficax
nos ꝯſulere voluiſti. ¶ Nos
igiť attēdētes ꝙ voti ſolēni/
tas ex ſola ꝯſtitutione eccľie
ē inuēta: mr̄imonij vero vin/
culū ab ipo eccľie capite rex
oīm cōditore ipm in paradi/
ſo ꝛ in ſtatu innocētie inſtitu
ente vnionē ꝛ indiſſolubili/
tatē acceperit: ꝑſentis decla/
rādū duximꝰ oraculo ſancti/
onis: illud ſolū votū debere
dici ſolēne q̄tū ad poſt ꝯtra
ctū mr̄imoniū dirimēdū. qđ
ſolēnizatū fuerit ꝑ ſuſceptio
e nē ſacri ordinis. aut ꝑ ꝓfeſſi
f onē expreſſam vel tacitā fa/
g ctā alicui de religionibꝰ ꝑ ſe
h dē apľicā approbatiſ. ¶ Re
liqua vero vota: ꝛ ſi qñqꝫ ma
i trimoniū impediāt cōtrahen
duꝫ ꝛ q̄to manifeſtius ſunt
emiſſa: tāto ꝓpter pluriū ſcā
dalum ꝛ exemplū durior pe/
k nitentia trāſgreſſoribꝰ debe/
atur: nō tñ reſcindere poſſūt
mr̄imonia poſt cōtracta. De
ſtatu regulariū. Bonifaciꝰ
octauꝰ. Moniales tacite vel
expreſſe ꝓfeſſe clauſuras mo
naſterij exire nō poſſūt: nec
alij illas intrare: niſi cauſa
legitima ꝛ ſuperioris licen/
tia interueniat. hoc dicit vſ/
qꝫ ad. §. ſane. Bo. ca. I

Diuiſio ¶ Ad. ¶ Diſtinguit duo mēbra. ſcđm. ibi: alias
Emanauit ad declarationē decre. ꝫ. de elec. offi/
cij ꝛ eorū q̄ ibi no. Jo. mo. et Guil. in Spe. de ſta. mo.
ver. xxj. a ¶ Pertineat. de cōſuetudine ꝑſcripta vel
Additio priuilegio: alias de iure ꝑtinet ſimul (Idē Joħ. mo. et
Arch. vt dixi in
tex. Jo. an.) ad
vtrūqꝫ. ꝫ. de his
que fi. a pla. ca
noſcit.
b ¶ Creari. ſi/
cut mortuo ꝑla/
to ad quē ꝑtinet
beneficij colatio
capitulū nō con
fert. ꝫ. ne ſe. va.
c. vno. qđ cū iſto
Additio cōcordat. (ꝛ ſm
illam intelligas
iſtā. ꝙ ſcꝫ vbi ſo
lus Abbas ħ fa
cit licet de cōſen
ſu vel cōſilio mo
nachorum illo
mortuo non trā/
ſit i capľm. Jo.
an.) c ¶ Ad
vtrunqꝫ. multo/
fortius ſi ad con
ſentuꝫ tm̄: ꝛ qꝛ
de hoc articulo
non dubitabať:
îō fuit omiſſum.
Quod.
Diuiſio ¶ In
prima
cōſulta
tio. In ſcđa re/
ſpōſio. ibi: Nos
igiť. que ꝑmittit
Gen. 2 motiuū. ſcđa. ibi
ꝑſentis. ponens
ſolennis voti du
as ſpecies. ſcđa ibi: Aūt. tertia. ibi: Reliq̄. ponit de nō
ſolenni ꝛ pena trāſgreſſoris. Emanauit. ad declaratio
nē eox que no. Jo. xxvij. q. j. in ꝑn. ꝛ. c. j. ꝛ Ber. q̄ cle.
Ad. vel vo. rurſus. (ꝛ Inno. de regu. porrectū. de fri. frater
De iſtituti nitatis ſup. ꝟ. alioqn. Jo. an.) d ¶ Innocētie. i. an
one matri/ te peccatū. Et nota ꝯ illos q̄ dicūt mr̄imoniū fuiſſe in
monij ſtitutū ꝑ hec verba: Creſcite ꝛ multiplicamini: ſꝫ vt ħ
vides in paradiſo ꝛ ante peccatū inſtitutū fuit: ꝛ ꝑ il/
la verba ꝓthoplaſti: Hoc nunc os ex oſſibus meis ꝛc̄.
Gen. ij. c. in fi. ꝛ. xxij. q. ij. lex diuine. (vide ꝙ dixi. ꝫ. de
fri. c. fi. ſup glo. ſimile. Joħ. an. e ¶ Sacri ordinis.
vt. ꝫ. q̄ cle. vel vo. c. j. ꝛ. ij. In minoribꝫ aūt licite cōtra/
hiť. vt. ꝫ. de cleri. cōiuga. c. j. ꝛ ex eo ꝙ hic equiparat ꝓ
feſſionē religionis ꝛ ſacrū ordinē: videť ꝙ ſicut ꝑ ꝓfeſ
ſionem religionis ſoluunť ſponſalia de ꝑſenti: ſic ꝑ re/
ceptionem ſacri ordinis ante carnalem copulam diſſol
uunť: ſic et alibi equiparantur iſta. xx. q. ij. c. j. et. ꝫ. de
vita ꝛ honeſta. clerico. clericus. ſed iam diſputaui ꝛ ter
minaui contrarium: quod eſt hodie approbatum per
conſtitutionem. Joħ. que incipit: alterationis antique
ſcilicet ſponſalia de preſenti: non diſſolui per receptio/
nem ſacri ordinis: per decre. ex parte. ij. ꝫ. de conuer.
Additio cōiuga. vbi etiam de hoc. (in glo. penul. ſuper qua ſcri
pſi opt. Hoſti. Johan. andree.) et. xxvij. q. ij. deſpon/

ſatam. nonne em̄ recipiendo ſacrū ordinem vouet ſeca
ſtitatem ſeruaturum in ſeculo. ꝛ tamen tale votum ca/
ſtitatis in ſeculo ſeruande non diſſoluit ſponſalia de ꝑ
ſenti vt ibi. Inducat ergo hoc fauor religionis ꝛ meri
to: quia alia ē cauſa monachi: alia clerici. xvj. q. j. alia.
in ſolo ergo ca/
ſu expreſſo dica/
mus ſeparari:
quod em̄ nō eſt
ſanctoruꝫ patrū
directis ꝛc. ꝫ. de
tranſla. inter. et
ſi diceremus cō/
trarium iam hic
non eſſet equali/
tas: qꝛ iaꝫ dupli
ci remedio poſ/
ſet vir ſponſalia
diſſoluere ꝛ mu
lier vnico: quia
ꝓpter ſexus fra/
gilitatem ordi/
nes recipere nō
poteſt. Eſt au/
tem ratio quare
hoc ſpeciale eſt
in religioſis: qꝛ
mortui ſunt mū
do. xvj. q. j. pla/
cuit. vnde ſicut
mors naturalis
ſolueret ſponſa/
lia ſic ꝛ iſta ciui
lis permittente
canone: de con/
uer. coniuga. ve
rum. ꝛ. c. ex pu/
blico. que ratio
deficit in clerico
ſeculari. non ob.
hec decre. immo
potius cōcordat
quia equiparat
iſta quo ad dirimendum matrimoniū poſt contractū.
quaſi quo ad dirimendum prius contractum paria nō
ſint immo diſparia rationibus predictis. plura em̄ ꝓ/
fitendo promittit monachus: q̄ꝫ recipiendo ſacrum or
dinem clericus. f ¶ Tacitam. que fit cū maior ſpō/
te et ſciens recipit habitum profeſſorum vbi eſt diſtin/
ctus. ꝫ. titu. ꝓxi. c. j. ꝛ. c. conſtitutionem. vel cum habi/
tum indiſtinctum. (vel diſtinctū diſtinctione latēti. vt Ad.
in Cle. de ſepul. eos qui. Jo. an.) ferret ꝑ annū: vt. ꝫ. c.
ti. c. porro. ꝛ. c. j. ꝛ. c. ex ꝑte. co. li. g ¶ Sedē apoſto/
licā. alias em̄ nō poteſt: vt. ꝫ. de reli. do. c. vlti. ꝛ co. ti.
c. vno. ꝯ. co. li. Jo. an. g ¶ Approbatis. ergo ſi ꝓfi/
tetur religionem nō approbatā: ſi poſtea contrahit: te/
net matrimoniū: quod verū puto etiā ſi quando profi
tebatur credebat illam approbatā. Et eadem ratione
dico ꝙ ſi recipit quis ſubdiaconatū ab eo quē crede/
bat epiſcopum: ſed non erat: ſi poſtea contrahat matri
moniū bene tenet: ꝛ ita terminauit. Bar. brix. ſm Tā.
in queſtionibus quidam ordinatus. i ¶ Contrahen
dum: vt. ꝫ. qui cle. vel vo. rurſus. k ¶ Debeatur. Ex
manifeſtatione igiť grauius fit peccatum. ad hoc. ꝫ. đ
penitē. ꝛ remiſ. c. j. de hoc dic vt not. xxxij. q. iiij. nemo.
lxxxj. di. clericus ſolus. ꝛ. ꝫ. de cele. miſ. de homine. (et
xix. diſt. Anaſtaſius Archidi.).